

האיכר והמלך

איכר אחד רעה את הכבשים שלו באחו. הוא ישב תחת עץ וחילל שיר רועים עליז בחלילו.

לפתע הגיעה מרכבה אל האחו. במרכבה ישב הוד מעלתו המלך. אבל האיכר לא הכיר את המלך ולא זיהה אותו.

המלך הסתכל על האיכר ואמר: "אני רואה שיש לך מצב רוח ממש טוב היום".

"הו... כן!", ענה האיכר, "יש לי מצב רוח מצוין". והוא הוסיף: "אני בטח יותר מאושר מהמלך...".

"וואו", נדהם המלך, "האם תוכל להוכיח שאתה יותר מאושר מהמלך?".

האיכר חייד, הצביע בידו על האחו ועל הכבשים. "הבט, מה יכול לעשות אדם למאושר? אחו ירוק, שמיים כחולים, כבשים רועות בשדה להנאתן, ציפורים מצייצות... ויש לי בית קטן ונעים, אישה אוהבת, ילדים טובים. מה אני צריך יותר מזה? אני אדם מאושר".

המלך התפלא: "עדיין, האם אתה יותר מאושר מהמלך?".

האיכר צחק: "בהחלט. המלך המסכן, כמה דאגות יש לו על הראש.

היודע אתה, אדוני, כמה מסובך לנהל את ענייני המדינה? לדאוג

לאזרחים, לבריאות, לביטחון, לחינוך... זה ממש כאב ראש!".

המלך לחץ ידו של האיכר ואמר: "איש יקר, אני המלך. אני אומר לך

שאתה גם חכם וגם מאושר. אני שמח שבארצי יש אזרחים נפלאים

כמוד".